

[Landbrugsministeren.]

stoffer, at købe Margarine, forbyde disse Mennesker i Fremtiden at købe Margarine til en rimelig Pris til deres fornødne Forbrug. Det kan vi ikke være med til. Jeg finder det fuldkommen urimeligt og uforvarsomt, og det nytter heller ikke, fordi de har ikke Raad til at købe Smørret. Derfor vil det, hvis man forbyder dem at bruge Margarine, gaa saaledes, at det bliver nødvendigt for mange af disse Mennesker at smøre mindre paa Brødet end tidligere.

Jeg tror, at Landmændene maa regne med, at de Priser, vi opnaar i Udlandet for Tiden, er de Priser, som de vil faa for den Del af deres Produktion, som gaar til Eksport. Denne Anskuelse kommer ogsaa til Udtryk i de Forslag, vi har fremsat om Nedskrivning af Landbrugets Gældsbyrde gennem Rentelettelse og Moratorium.

Jeg vil i denne Forbindelse gerne sige til det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, som blev saa vred over min Udtalelse om, at Venstres Forslag betød et Tilskud til Merbeskæftigelse i Landbruget betalt af Margarineforbrugerne, at vi er ingenlunde imod, at man giver et Tilskud til Merbeskæftigelsen eller til Opretholdelsen af den nuværende Produktion, ingenlunde. Derfor har vi ogsaa fremsat Forslag om Grundforbedringslaan, hvor der gives store Tilskud, Milliontilskud til Landbruget til Opretholdelse af Produktionen. Vi har ligeledes fremsat Forslag om Rentetilskud til de Landmænd, som har mere Gæld, end de kan forrente i Øjeblikket, men vi har foreslaet, at det betales fortrinsvis af de velhavende; vi kan ikke være med til, at Tilskud til Opretholdelse af en uøkonomisk Drift i Landbruget betales af de mindre bemidlede, den fattigste Del af Befolkningen, gennem en Margarineafgift, og derfor maa man forstaa, at saaledes som de Herrer har stillet deres Forslag op, er de, som jeg sagde før, ikke alene uantagelige, men det konservative Forslag er tillige et fuldkommen kynisk Forslag over for den fattigste Del af Befolkningen.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Victor Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Victor Larsen: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen sagde henvendt til mig nogle Bemærkninger, jeg ikke helt forstod, om at staa paa Hovedet; jeg blev ikke klar over, om det var det samlede danske Landbrug, der stod paa Hovedet, eller det var det ærede Medlem selv, der efter det ærede

Medlems Mening indtog denne Stilling. Jeg maa sige, at det forekommer mig, at det ærede Medlems Logik i hvert Tilfælde vender Benene i Vejret. Jeg troede, at vi var kommet dertil fra alle Sider, at vi var klar over, at formindsket Forbrug af Margarine herhjemme og et forøget Smørforbrug, som til Tider vil aflaste Englandsmarkedet, var den sikreste Maade at skabe højere Priser paa dette Marked paa og derigennem meget, meget mere Valuta hjem til Landet.

Maa jeg til den højtærede Landbrugsminister sige, at jeg fastholder, at der er intet som helst kynisk i vort Forslag, saaledes som det er fremsat, saaledes som det er begrundet. Vi har udtrykkelig vist vor Villighed til at hjælpe den Del af Befolkningen, der kunde blive ramt gennem dette Forslag.

Maa jeg endelig til det ærede Medlem Hr. Fogh sige, at det ærede Medlem sagde jo selv i en af sine Bemærkninger før, at Landøkonomisk Driftsbureaus Tal efter det ærede Medlems Mening var for høje. Ja, jeg ved, at i de sidste Beretninger, i hvert Fald Beretningen 1932—1933, sætter man en Generalomkostningspris paa 170 Kr. pr. Ko, men Konsulenterne — jeg har ikke hørt, det ærede Medlem Hr. Fogh har talt derom — nævner 115 Kr. pr. Ko. Det er mig ikke ubekendt, at der er Strid mellem de lærde i den Henseende, men det, jeg har fremdraget, var, at man kunde ikke paa Grundlag af disse Tal fra Landøkonomisk Driftsbureau, som det ærede Medlem selv indrømmer er for høje, komme med en Udtalelse som den, der faldt her ved Sagens første Behandling, gaaende ud paa, at Landbruget ikke i den Situation, vi var i i Dag, kunde forlange Produktionsomkostningerne betalt.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Knud Kristensen: Den højtærede Landbrugsminister paaberaaber sig, at Forbrugerne ikke har Raad til det. Ja, men hvordan gaar det, naar Arbejderne og de, der beskæftiger sig med Fremstilling af andre Varer, skal have en ordentlig Løn for deres Arbejde, paaberaaber man sig saa, at Forbrugerne ikke har Raad til det? Nej, det hører vi ikke det fjerneste til. De, der arbejder ved Fremstilling af Brød, skal have den tarifmæssige Løn, og saa maa Kunderne betale, baade de rige og de fattige, det er der ikke den mindste Snak om; men saa snart de, der avler Kornet eller